

Bhagavata Parampara - Sri Madhavendra Puri Pontificus

Gepubliceerd 2017

Herzien 22 juni 2022

śrī śrī guru gaurāṅgau jayataḥ!

Bhakti Lezingen

/gosai.com/writings/the-pontifical-position-of-madhavendra-puri

Gepubliceerd 01 januari 1936 in *The Harmonist*

Bhakti Yoga Masters

Srila Bhakti Raksak Sridhara Maharaja

De pontificale positie van Sri Madhavendra Puri Maharaja

Sri Madhavendra Puri is de loot aan de grote boom van devotionele liefde, die in de wereld wordt vertegenwoordigd door Sri Caitanya Deva. Sri Mahavendra Puri komt uit de lijn van Sri Madhva, de *acarya* van de zuivere Dvaita (dualistische) filosofie. De student van religieuze literatuur is goed op de hoogte met het feit, dat zuiver dualisme een van de vier theïstische Vaisnava scholen is uit de Oudheid van India. Aangezien Brahma, de schepper zelf, de pionier van het geloof is, wordt de school ook Brahma-sampradaya genoemd.

De beschrijving van de lijn van opvolging van *acaryas* van Brahma naar Madhva varieert. Sommigen tellen Brahma, Sanaka, Durvasa,

Acyutapreksha, Madhva; terwijl een klein onderdeel de lijn hanteert van Brahma, Narada, Vyasa, Madhva. Hoewel Sri Madhva zijn wereldverzakende levensorde formeel kreeg van Acyutapreksha, stond hij in sterke tegenstand met het uitgedragen geloof van zijn formele *guru*, zowel vóór als na het aanvaarden van de wereldverzakende levensorde. Bovendien was de propaganda van Madhva, voordat hij Sri Vyasa tegenkwam, duidelijk beperkt tot een destructieve lijn van zegevierende *mayavada* en pas nadat hij onder de goddelijke voeten van Vyasadeva, de grote wereldleraar van het theïsme, kwam, koos hij de constructieve kant van regelmatig predikwerk, bekeerde mensen, en schreef commentaren als een geautoriseerd *acarya*.

Acyutapreksha, zijn eerdere *guru*, gaf zich aan hem over en ging van de *mayavada* van Sankara geheel over tot transcendent dualisme. De opvatting, dat Sri Madhva als *acarya*, die het positieve principe van transcendent dualisme uitdraagt, in de lijn van Sri Vyasa

komt, wordt beschouwd een grotere geldigheid te hebben dan wordt aangenomen door de wijzere sectie.

Sripad Madhavendra Puri was een *acarya* van de Madhva school en vormde de verbinding tussen de Madhva en Gaudiya *sampradayas*. Kavi Karnapura, Sri Baladeva Vidyabhusana en anderen hebben daarover authentieke documentaties achtergelaten. Maar een modern empirisch verstand kan nog enige verdenking koesteren met betrekking tot de vraag, hoe "Puri" mogelijkwijs van de Madhva *sampradaya* afkomstig is, waar *sannyasis* de algemene titel van "Tirtha" krijgen.

In antwoord daarop kan ik zeggen, dat een deel van de Madhva gemeenschap wil zeggen, dat hoewel "Tirtha" een heilige associatie heeft met "Ananda Tirtha" (Madhva zelf) en in de school bijzondere voorkeur had, de titel "Puri" en andere titels geenszins afwezig waren. De Madhva's zeggen, dat Sri Madhva zelf, alsmede zijn opvolgers, vele *sannyasis* van de Sankara school bekeerden en hen hun voorgaande titels liet behouden om hun overwinning over *mayavada* te demonstreren. Dus Madhavendra Puri moet ofwel een leerling van een dergelijke bekeerling zijn geweest, of een rechtstreekse bekeerling. Maar aangezien deze sectie geen authentieke documentatie op tafel kan leggen, die voldoende is om hun stelling te bewijzen, zien we geen reden om louter een verzekering te aanvaarden.

De Gaudiya Vaisnava sectie echter houdt vol, dat Sripad Madhavendra Puri, als *guru* van de doctrine van transcendente liefde, zijn *diksa* (goddelijke inwijding) moet hebben aanvaard van de bonafide lijn van transcendent dualisme van Madhvacarya, ofschoon hij zijn *sannyasa* (formele ascetische orde) in een andere gemeenschap heeft genomen. Deze sectie van Vaisnavas hecht het ware belang aan *diksa* en wijst op het opmerkelijke verschil, waarmee een Vaisnava *acarya* omgaat met het formeel nemen van een wereldverzakende levensorde in vergelijking met *diksa*. Deze partij leidt onze aandacht naar Madhvacarya zelf, die zijn *sannyasa* nam van Acyutapreksha van de *mayavada* school louter om het uitgedragen geloof van zijn eigen *guru* te ontzenuwen.

Het feit, dat de Vaisnava school niet veel belang hecht aan deze uiterlijke formaliteit van de wereldverzakende levensorde, maar het eenvoudig beschouwt als een etalage voor propandawerk, wordt ook gezien in het voorbeeld van Sri Ramanuja, die de hele orde is doorlopen zonder hulp van een *guru* of van welke secte dan ook. Aan de andere kant werd dezelfde Ramanujacarya gezien als iemand, die talloze keren heeft geprobeerd gratie (in de vorm van *mantra diksa*) te krijgen van een Vaisnava *guru*. Later zien we dat ook Sri Caitanya, die zijn zorg om *sannyasa* toonde, het rechtstreeks nam van de dichtst bijzijnde Kesava Bharata van de Sankara school, nadat hij hem de nodige instructie had gegeven. Sri Caitanya heeft Zich zo nu en dan bescheiden sportief uitgedrukt over de *mayavada* verbinding, hetgeen door een avontuurlijke en geïnteresseerde criticus dikwijls verkeerd wordt gelezen, waardoor hij Sri Caitanya ziet als behorend tot de *mayavada* schaapskudde.

Het is dus niet definitief bekend, of Sripad Madhavendra Puri de wereldverzakende levensorde heeft aanvaard van de Madhva *sampradaya*. Maar het is wel zeker, dat hij een *acarya* van die *sampradaya* was. Het is ook zeker, dat hij niet slechts een bekeerling was uit een andere secte. Dit is waar, omdat zijn vertrouwen en liefde voor Sri Krsna en zijn service zo subliem waren, dat hij zelfs binnen de perken van de Madhva school zelf

werd gehouden, om niet te spreken van de *mayavada* theorie, die stelt dat God, ziel en dienstverlening allemaal illusie zijn. Madhavendra Puri was in feite geen *sadhana-siddha*, dat wil zeggen, hij hoefde zijn doel niet in dit leven te realiseren, maar hij was *nitya-siddha*, eeuwig zelfgerealiseerd.

Er komen echter weer problemen bij de plaatsing van verscheidene namen in de pontificale lijst van Madhva naar Madhavendra Puri. Empirisch onderzoek, dat zich in onwetendheid bevindt van de ware natuur en het ware object van een spirituele lijn, bevindt zichzelf op een doodlopende weg, terwijl het zich bemoeit met materie, die buiten haar bereik ligt en desondanks probeert om met een dierlijke wraakzucht door muren heen te breken. De juiste lezing van de pontificale lijn is daarom afhankelijk van onze gezonde kennis van *sampradaya-rahasya* (esoterische technieken van de spirituele

gemeenschap). Als we echt worden gezegend met dergelijk licht, kunnen we soms namen vinden van opmerkelijke tijdgenoten, die niet worden vermeld, en soms vinden we namen, die niet erg prominent zijn, die uit de pontificale lijst worden weggelaten.

De grootheid en het belang van Sri Madhavendra Puri is echter niet in hoge mate afhankelijk van zijn louter bonafide lidmaatschap van de Madhva gemeenschap of van zijn pionierschap van het geloof van de bovenzinnelijke liefde voor Sri Krsna, waarvoor de Grote Sri Caitanya Deva naar de Aarde afdaalde om dit te verkondigen. Het eerste effectieve begin van *madhurya-rasa upasana*, of gezelschapsdienst aan de jonge Krsna, werd zowaar gegeven door Sri Madhavendra Puri. Ofschoon de diensten aan Krsna, zoals de *gopis* ze in Vrndavana verleenden, in Madhva Mathas niet onbekend waren, was het object van hun dienstverlening Bala Gopala, waardoor hun gevoel voor service van nature alleen in *vatsalya-rasa*, of ouderlijke liefde, kon zijn. De fameuze gedichten van Sripad Madhavendra Gosvami, die beginnen met "*ayidina-dayadrea-natha*," "*kamprati kathaitumese*," en "*syamam eva param ruam*," wijzen niet alleen op het hoogste bereik van de auteur, maar bewijzen, dat zelfs mannen uit de hogere religieuze cultuur van die tijd tamelijk vreemd stonden tegenover de sublieme gedachte van diepe gezelschapsdienst aan de altijd jeugdige Krsna, Realiteit, Schoonheid.

In dit gedicht staat ook een aanwijzing van de komst van een groot apostel, die uitgebreide en georganiseerde propaganda van zijn bloeiende doctrine van liefvallige gezelschapsdienst aan de jeugdige en mooie, allerhoogste persoon, Sri Krsna, zou gaan introduceren. Het is niet moeilijk om te zien, dat dit is gebeurd met de verschijning van de grote Sri Caitanya Deva en zijn overvloedige verspreiding van de zoete schat van liefdevolle dienst aan de Allerhoogste Krsna. Sri Nityananda, Sri Advaitacarya, Sri Isvara Puri, Sri Ranga Puri, Raghupati Upadhyaya en vele andere torenhoge persoonlijkheden met een grote religieuze en sociale importantie voor die tijd, drukten hun grootste respect en spirituele verschuldiging uit voor deze grote heilige en redder van de mensheid.

Dit artikel kan worden gedeeld en verspreid met insluiting van de licentie Creative Commons Naamsvermelding-GelijkDelen 3.0 Unported (CC BY-SA 3.0) om ervan verzekerd te zijn, dat het altijd vrij toegankelijk blijft. Gebruik onder vermelding van auteur, vertaler, licentie en uitgevers zoals beschreven onder referenties.

Referenties

Licentie overzicht: www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.nl

Auteur Engels: Srila Bhakti Raksak Sridhara Maharaja
Uitgever India: *The Harmonist* 1936, "The Pontifical Position Of Sri Madhavendra Puri Maharaja"
Vertaling Nederlands: Jaya Radhe / Bhagavata Parampara, "De pontificale positie van Sri Madhavendra Puri Maharaja"
Vertaler Nederlands: © 2017 Indira dasi CC BY-SA 3.0
Uitgever Nederland: Pro Deo Uitgever Jaya Radhe

DIT DOCUMENT IS BESCHIKBAAR IN PDF

Vorige <= Sri Madhavendra Puri Maharaja

Volgende => Sri Madhvacarya

TOP

